

MARIÁNSKE NOVINY ČERVENÍK

Číslo 25

V. ročník

1.7.2012

Slovo na úvod

Aktuality

Z vášho pera

1150. výročie

Božia marináda

Príroda—krásny Boží chrám

Noc kostolov

Partnerstvo

Ak chcete zistiť

Obyvatelia Svätej zeme

Vysvätení pre službu

Dobrú chuť

Liturgia a všedný deň

Ži

Milujete každého i seba

Osemšmerovka

Výroky detí

SLOVO NA ÚVOD

Brány škôl sa zatvorili pre všetkých žiačkov i študentov: pre tých, čo úspešne ukončili ďalšiu etapu svojho študentského života, i pre tých, čo majú nejaké resty...

Vysvedčenia buď vylepšili náladu, alebo

nie, no veríme, že čoskoro sa to nepríjemné stane minulosťou. Nastal dlho očakávaný čas prázdnin, dovoleniek, ktorý ale prináša aj možnosť väčšieho množstva úrazov a nepríjemností. Ako teda prežiť letné mesiace v zdraví, aby to bol naozaj čas, v ktorom sa osviežime, naplníme, v ktorom pookrejeme? Na čo máme zabudnúť a na čo myslieť? Slovo dovolenka nie je odvodené od dovoliť si to, čo som nemohol celý rok. Iste: v tomto čase ma neviažu niektoré celoročné povinnosti, máme čas na aktivity, ktoré sme zanedbávali, na ktoré jednoducho neboli čas. Vieme ale, že i v dovolenkovanom čase nesieme zabudnúť na to, že vzťahy nemajú voľno. Či ide o manželské, súrodenecké, kamarátske, susedské, či tie, ktoré vychádzajú z viery v Boha. Rozmanitosť vo svete nám dáva poznávať, že to Božie je všade a že tak, ako Jonáš sa chcel skryť či ujsť pred Bohom, nedalo sa. Napokon zistil, že to Božie v ňom ho robí šťastným, odpočinutým a naplňujúcim.

Prajeme vám radostné, „plnozážitkové“, odpočinuté návraty domov...

Vaši „novinári“

Ticho sa
nenachádza
na končiaroch
hôr a hluk sa
nezdržiava
na mestských
trhoviskách.
Oboje je
v srdeci
človeka.

LAO-C'

✓ POHĽAD SPÄŤ - VEĽKÁ NOC 2012

Chorých ku Veľkej noci brat Matej navštívil až v utorok vo Veľkom týždni. Bolo to pomerne namáhavé, lebo bolo prihlásených vyše 30 nemocných ľudí. Obrady Veľkonočného trojdňa sa vysluhovali v Červeníku aj v Ratkovciach, nakoľko bol k dispozícii dp. Libor Marko (venoval sa Ratkovciam). Zelený štvrtok bol spojený s úkonom umývania nôh. Dvanásť mužov rôzneho veku a povolania prijalo túto službu. Emotívne vyznel Veľký piatok v Červeníku. Spôsobil to 3 metre vysoký kríž, ktorý počas obradov s evidentnou námahou vnesli štyria muži do chrámu a postavili ho v centre svätyne. Bol to skutočný KRÍŽ (nezištné ho urobil p. Emil Ješko a korpus nám daroval Janko Pišta z BB). Aj na Bielu sobotu bolo veľmi veľa ľudí (možno to predpokladať podľa rozdaného sv. prijímania – napríklad na Bielu sobotu sa v Červeníku rozdalo cca 500 a v Ratkovciach 150 sv. prijímaní). Pred Trojdním sa v kostole „reštauroval“ bohostánok (nové tapačírovanie), ambo, obetný stôl a obnovila sa oltárna doska na oboch oltároch.

✓ OD KLASIKY K POPU

Na nedeľu Božieho milosrdenstva sa uskutočnil vo farskom kostole vydarený Veľkonočný koncert „*Od klasiky k popu*“. Pred plným chrámom účinkovali husliсти + klaviristi + flautisti + skupina Priatelia. V mene všetkých, ktorí účinkovali, brat Matej podčakoval za účasť prítomným poslucháčom. Zdôraznil, že mladí ľudia veľmi potrebujú pozitívnu motiváciu a toto bola jedna z jej foriem.

✓ ZLATÁ RYBKA

V sobotu, 05. 05. sa uskutočnili mini- transké rybárske preteky O ZLATÚ RYBKU. Bolo nás až prekvapujúco veľa (niečo cez

40 ľudí). Vyhral Jakub Blaško. Chytil 4 ryby: dvoch kaprov a dvoch karasov. Dokopy mali 188 cm. Zagratulovali sme mu i všetkým, ktorí sa zúčastnili. Vzácna bola aj služba všetkých ochotných „taxikárov“.

✓ POMÁHAME

Na sviatok Dobrého pastiera sme na podporu výchovy kňazského dorastu poslali prostredníctvom ABÚ TT 180,- €.

✓ MÁRIIN MESIAC

V mariánskom mesiaci máj sa veriaci pravidelne modlievali pred sv. omšou tradičné litánie loretánske.

✓ PO PRVÝKRÁT

20. 05. Pre deväť našich detí to bol dlho očakávaný dátum. Počas nedeľnej sv. omše prijali po prvý raz Pána Ježiša vo svätosti Oltárnej. Prajeme, aby im radosť tejto chvíle vydržala.

✓ M+Š+Č

Na sviatok Panny Márie Pomocnice kresťanov sa naši bratia a sestry z Ratkoviec (a Žiloviec) zúčastnili púte do Mariánskej a Šaštína. Počas celého slnkom prežiareného dňa sa nám podarilo udržať si radosť. Smiech, vľúdne slovo, spev a modlitba sa vzájomne striedali a spolu vytvárali príjemnú atmosféru. Malým bonusom púte bola

aj návšteva u dp. Juraja Rybanského, bývalého malženického kňaza, ktorý teraz pôsobí v Čároch.

✓ „ČISTIČI“

V sobotu 26. 05. bola brigáda mužov. Upratovali vežu kostola, ktorá sa mala sprístupniť pre verejnosť počas Noci kostolov. Jej zorganizovanie si zobrať „na plecia“ pán Jozef Malovec. Spolu so siedmimi mužmi aktívne pomáhal pri upratovaní aj brat Matej.

✓ KEĎ ANI 7 HODÍN NIE JE DLHO

To je skúsenosť asi všetkých, čo sa zúčastnili Noci kostolov v Červeníku. Pestrý program, v ktorom sa striedala hudba, piesne, recitácie, objatie kostola prítomnými, či divadlo, bol vyvážený tichom a modlitbou. Išlo o vydarenú akciu, hovorí o tom 450 zúčastnených. Ďakujeme všetkým, ktorí sa nezištnie na tomto diele podieľali. Už sa tešíme na jeho pokračovanie (24. 05. 2013).

✓ S KRISTOM V ULICIACH

Slávnosť Tela a Krví Kristovej bola v tomto roku 07. 06. Po dôraznej výzve brata Mateja, sa tradičná procesia ulicami Červeníka „niesla“ v znamení ticha a modlitby. Červeníčania dokázali, že sú predsa len schopní vrátiť DUŠU tradícii... Rovnako dôstojne vyznela aj v Ratkovciach.

✓ „MRKVÁRI K BRYNDZIAROM“

09. 06. sme sa vybrali (Červeníčania - „Mrkvári“) na výlet do Riečky (Riečania - „Bryndziari“) a Banskej Bystrice. Po sv. omši, ktorú v krásnej prírode Kremnických hôr slúžili traja kňazi (o. R. Bujdoš, o. J. Voskár a brat Matej) a ktorú zorganizovalo miestne urbárne spoločenstvo v Riečke, bolo agapé pri prameni pátra Mateja. Prítomný bol aj Daniel Košťaľ, farár ev. a spoločenstva v Banskej Bystrici. Nad akciou

„bdela“ pani Mačurová. Bol to vzácne prežitý deň v radosti, zbožnosti a vo vzájomnej láske.

✓ REKOLEKCIÁ

V pondelok- 11. 06.- bola v našej farnosti kňazská rekolekcia. Sv. omšu o 09,30 slúžil otec arcibiskup Mons. Róbert Bezák spolu so 14-timi kňazmi hlohoveckého dekanátu. Po nej bolo pracovné stretnutie (spojené s obedom) v Reštaurácii Miháliková.

✓ ZASTUPOVANIE

Počas neprítomnosti brata Mateja vo farnosti (18.- 23. 06.) ho zastupoval premonštrát o. Silvester Špankovič.

✓ AFTER PARTY

24. 06. sa zúčastnila skupina deviatich našich farníkov (dvaja z Ratkoviec + siedmi z Červeníka) tzv. „after party“. Zástupcovia rôznych farností z TT arcidiecézy sa po slávnostných bohoslužbách, ktoré boli v Katedrále sv. Jána Krstiteľa, zišli v priestoroch Arcibiskupstva. Po recepcii prezentovali svoje skúsenosti z nedávno

uskutočnej akcie Noc kostolov a potom si vypočuli prekrásny klavírny koncert Jordanky Palovičovej.

✓ ODDYCH

Od 15. do 21. júla budeme mať vlastný tábor v moravských Veľkých Karloviciach. Tí, ktorí by mali záujem, musia mať pas. Počet prihlásených je 30 detí.

Nikto neodíde naprázdno

Veriaci z celého sveta navštevujú mi uverí? Asi len tí, ktorí vedia, že takéto rôzne pútnické miesta a často nevá-hajú cestovať aj stovky, ba až tisíce kilometrov, aby mohli vidieť miesto, kde sa narodil alebo zomrel Pán názor, niekoľko verí, iný nie, niekoľko je ľaho-ježiš, či miesta zjavení Panny Márie. Môcť sa tak dotknúť predmetu kto- ráho sa dotýkal nejaký svätý, kráčať kadiaľ kráčal Kristus, či uctiť si mie-s to uzdravení a mnohých zázrakov. Viem si predstaviť čo to môže v človeku vyvolať, aj keď som nikdy na takomto mieste nebola. Keď ale poviem že sa stretávam s Pannou Máriou osobne každý mesiac, kto

stretnutia sa naozaj konajú každú nedelu po prvom piatku v mesiaci, v Dechticiach. Iste ste už mnohí o tom počuli a urobili si svoj stajný. Ja som tiež neverila. Nejaký mladí ľudia čítajú posolstvá Panny Márie, modlia sa a potom príde Panna Mária? To naozaj? Každý mesiac? To nie je možné, veď ona sa zjavovala v Lurdoch a vo Fatime, čo by robila v Dechticiach? Neviem prečo som tam išla aj druhý krát, keď ten prvý mi nič nedal. Postupne som tam začala chodiť zo zvyku a teraz sa už teším. Pravdou je, že v lete to

budú už asi 4 roky, čo sa snažím nevynechať ani jednu prvú nedeľu.

Absolvujeme rôzne adorácie, omše, poobožnosti a aj keď sa hovorí, že kde sa modlia aspoň dvaja, je aj Pán Ježiš, ruku na srdce, komu z nás počas takýchto obradov neujdú myšlienky niekom inam? Kto z nás si uvedomuje božiu prítomnosť po celý čas? Ani ja nie. Keď ale príde Panna Mária do Dechtíc, tých 15-20 minút nemyslím na nič iné ako na rozhovor s Ņou. Aj keď vieme, že pri pozdvihovaní sú prítomní Ježiš aj Panna Mária, všetci svätý aj zomrelí, čo sú už v nebi, človeku akosi stále chýba nejaký vnútorný dokaz, že naše modlitby nazaj niekto počuje. A tak sa tiež môže stať, že sme nesústredení. V Dechticiach ale jeden z vizionárov Pannu Máriu vidí a spolu s ostatnými, ktorí ju len počujú na konci povedia o čom sa s Pannou Máriu rozprávali a čo nám odkázala.

Obrovský zážitok vo mne vyvolalo, keď vizionár opísal Pannu Máriu, lebo dovtedy som si ju predstavovala iba tak ako ju vidíme na obrazoch a sochách. Bolo to asi takto: „Má približne 16 rokov, modré oči, spod závoja jej vidno čierne dlhé vlasy, stojí bosá na oblaku a má oblečené bledo-modré šaty so zlatým lemom na rukávoch a golieri.“ Nezabudol však dodat, že napriek tomu, že je neskutočne krásna, oveľa krajšia je jej vnútorná krása. Minulý rok na

sviatok sv. Bohorodičky prišla Panna Mária v zlatých šatách a v náručí držala malého Ježiška. Pre nás obyčajných ľudí je výzor veľmi dôležitý, hlavne dievčatá určite rozmyšľajú z akého materiálu tie šaty boli, aký mali strih, predstavujeme si každý jeden detail toho, čo vidí vizionár, ale keď sa lepšie zamyslíme, uvedomíme si neskutočný dar, že práve my máme možnosť byť tu a teraz na mieste, kde je práve Panna Mária. Nie je to fascinujúce? Možno o 50 rokov budú Dechtice svetoznáme pútnické mesto, na vrchu Boričiek bude stáť majestatný

chrám zasvätený Kráľovnej pomoci, a keď sa dožijeme, budeme môcť hovoriť generáciám po nás, že my sme tam chodili vtedy keď sa Panna Mária ešte zjavovala (Panna Mária povedala že

s dechtickou farnosťou má veľké plány).

Určite sme si už viacerí položili otázku čo bolo na Bernadette z Fatimy také výnimocné, že si Panna Mária vybraла práve ju, v duchu sme sa možno porovnávali, že veď aj ja sa snažím žiť najlepšie ako viem, nekradnem, nehreším... tak prečo ona? Teraz sa už nemusíme porovnávať a obávať sa, že my snáď nie sme až tak dobrí ako ona, pretože teraz môžeme byť všetci svedkami zjavení Panny Márie, aj keď ju nevidíme ani nepočujeme, nie je to fantastické že môžeme byť tak blízko? Človek má možnosť povedať Panne Márii čo chce a má istotu, že

ho bude počuť, pretože tam je. Čítať som o prípadoch kedy Panna Mária vypočula dechtických pútnikov, uzdravila chorých, pomohla im v ťažkých chvíľach, obrátila tých, ktorí to potrebovali. Ved' viac krát povedala, že kto do Dechtíc prichádza, neodídne naprázdno. Slúbila nám hojné milosti a každý jeden krát nás uisťuje, že nás s Ježišom nekonečne milujú. Nie sú to dostačujúce prisľúbenia? Čo viac by sme mali chcieť? No na to, aby v našich životoch mohla konať nás učí, aby sme Jej všetko odovzdávali. Všetky starosti, problémy, obavy, strach, všetko máme vložiť do Jej rúk, ne-snažiť sa niečo vyriešiť sami. Áno, je to náročné, hlavne keď nás učili od malička postarať sa sami o seba, ale človek nič nezmôže, ak to nie je Božia vôľa, môžeme sa snažiť, biť, plakať a aj tak to nedokážeme. Preto treba všetko nechať na Nebeskú Matku a dôverovať jej.

Čo sú teda tie milosti, ktoré nám slubuje a ako vieme že sme ich dostali? To si musí všimnúť každý sám na sebe, pretože každý potrebuje niečo iné a u každého môžu mať inú podobu a inak sa prejaví. Možno človek nepotrebuje veľké zázraky v živote,

nemusí sa mu ani dať všetko tak, ako by chcel, veď nevieme čo pre nás Boh pripravil a kam nás má každý problém priviesť. Možno máme všetko a nič iné nám netreba, aj keď sa nám to nezdá, preto treba hľadať v živote maličkosti a tešiť sa z nich, lebo práve z tých najmenších vecí, ktoré nám robia radosť sa skladá veľké šťastie a práve v nich si môžeme uvedomiť Božiu dobrotu.

Mne sa napríklad stalo, že po ceste hore

na vrch Boričiek som zacítila jemnú vôňu, identifikovala som ju ako fialky. Nebolo by to nič zvláštne keďže sa ide cez les, až na to, že bol asi november. Keďže sa ide v zástupe ľudí, pomyslala som si že nejaká pani predo mnou má dobrú voňavku. Tak som predbehla páru ľudí, ale vôňu som cítila rovnako intenzívne. Čo ma ale presvedčilo že ide o niečo výnimočné, je že keď som raz po dočítaní prosieb vošla do sakristie, zacítila som túto istú

vôňu. Keď teda Panna Mária dala takýto darček mne, jednej zo stoviek ľudí ktorí sem za ňou prichádzajú, určite dala niečo aj tým ostatným. Či už viac alebo menej, či už si to uvedomia alebo nie, ale som si istá, že nezabudne na nikoho a verím, že naozaj nikto neodídne naprázdno.

-Monika Leitmanová-

AK CHCEŠ POČUŤ SPEV SVOJEJ DUŠE , OBKLOP SA MLČANÍM.

ARTHURO GRAF

1150. VÝROČIE...

RODISKO A RODIČIA SVÄTÉHO CYRILA A METODA

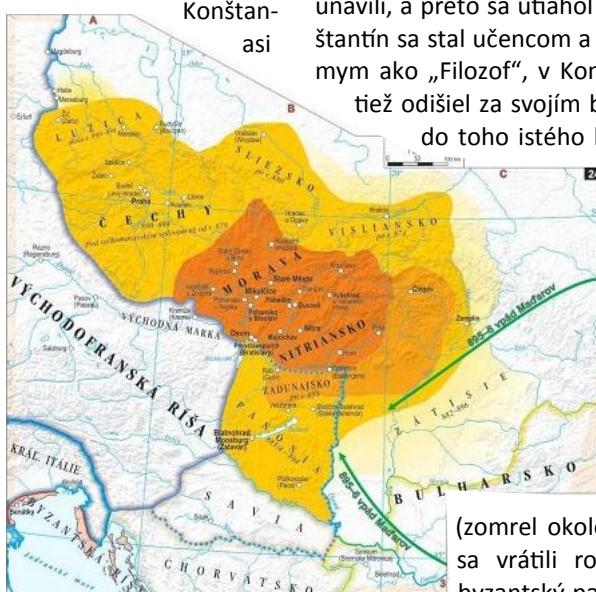
Svätcí Cyril a Metod pochádzajú z gréckeho mesta Solúna. Svätí solúnski bratia pochádzali z dobrej rodiny. Otec bol vojenským pridelencom pri vojvodevi Macedónskeho kraja. Bol aj so svojou ženou Máriou pravoverný, zachovával všetky prikázania Božie ako kedysi Jób. Rodina mala dobré meno v celom kraji a poznali ju aj na cisárskom dvore. Tento zbožný manželský pár mal vo svojom živote sedem detí. Cyril bol najmladší z detí, krstným menom sa volal Konštantín, narodil sa v roku 826-27. Jeho brat Metod roku 813. Po narodení Konštantínom rodičia už viacej detí nemali a za štrnásť rokov žili medzi sebou ako brat a sestra, kým ich umretím otca Leva smrť nerozdvojila.

Konštantín od detstva vynikal zbožnosťou a prirodzeným rozumom. Učil sa tak horľivo, že vzbudil pozornosť nielen u učiteľov, ale aj u spolužiakov. Vynikal nad všetkými žiakmi v knihách, najmä veľmi bystrou pamäťou. Pri čítaní kníh často narážal na isté rečové a významové ľažkosti. Mnohé zvraty a výrazy nerozumel. To ho veľmi trápilo a mrzelo. Nespokojná a vedychtitivá povaha

hnala ho k tomu: dopátrať sa zmyslu a podstaty každej veci a pravdy. Vážne a vedychtitivé usilovanie nadaného chlapca prerušila otcova smrť asi roku 840-841, keď mal Konštantín štrnásť rokov. Keď otec svätých bratov ležal na smrteľnej posteli, matka celá ustarená plakala, znepokojená a o osud najmladšieho syna Konštantína. Vzal ho do Carihradu, sídelného mesta cisárovho, aby bol spoločníkom mladému cisárovi Michalovi III. Pretože v okolí žilo mnoho Slovanov, predpokladá sa, že obaja dobre poznali slovanský jazyk. Metod, starší z bratov, sa stal dôležitým civilným úradníkom. Po čase ho však svetské záležitosti unavili, a preto sa utiahol do kláštora. Konštantín sa stal učencom a profesorom, znáymym ako „Filozof“, v Konštantíopole. No

tiež odišiel za svojím bratom Metodom do toho istého kláštora. V r. 860

sa Konštantín a Metod vydali na misie na územie dnešnej Ukrajiny ku Chazarom. Tam našli pozostatky pápeža sv. Klementa, ktorí tam bol vo výhnanstve

(zomrel okolo r. 100). Domov sa vrátili roku 862. Ked' sa byzantský panovník Michal III.

rozhodol vyhovieť požiadavke moravského kniežaťa Rastislava, aby mu na jeho územie poslal misionárov, prirodzene boli Metod a Konštantín tou najlepšou volbou; poznali totiž jazyk, boli schopní po organizačnej stránke a taktiež sa už ukázalo, že sú vhodní pre misijné poslanie. Za touto požiadavkou sa však skrývalo omnoho viac, než len

žiadosť o pokreštančenie. Rastislav, tak ako ostatné slovanské kniežatá, bojoval o nezávislosť spod germánskeho vplyvu a invázií. Kresťanskí misionári z Východu mohli pomôcť Rastislavovi upevniť moc v krajine, a to najmä ak hovorili slovanskou rečou.

Roku 863 teda Konštantín a Metod spolu s niekoľkými spoločníkmi (Kliment, Sava, Angelár, Naum, Vavrinec a ďalší) opustili svoju rodnú zem, aby prišli na Veľkú Moravu a šírili tu kresťanstvo a kultúru. Správne pochopili, že ak chcú byť úspešní, musia sa prispôsobiť rečou i kultúrou miestnemu obyvateľstvu (tzv. inkulturácia). Konštantín, ešte predtým, než odišli na svoju misiu, zostavil pre Slovanov písмо, ktoré je dnes známe ako hlaholika. Tá sa považuje za predchodkyňu cyriliky, písma, ktoré dostalo meno práve po sv. Cyrilovi. Do jazyka starých Slovanov preložili dokonca aj celú liturgiu (texty bohoslužieb) a takisto aj časť Biblie. Bola to veľká revolúcia v tom čase, keďže pri bohoslužbách sa používali len tri jazyky: gréčtina, hebrejčina a latinčina. Keď zistili, že na našom území sa slávi liturgia v západnom (latinskom, rímskom) obrade, prispôsobili sa tomu, hoci predtým slúžievali v byzantskom obrade. V roku 867 sa vydaли na cestu do Ríma, aby získali povolenie slúžiť latinskú liturgiu v reči ľudu. So sebou niesli aj pozostatky sv. Klementa. Pápež Hadrián II. ich roku 868 s radostou prijal a vyhovel všetkým požiadavkám. Ostatky sv. Klementa slávnostne preniesli do baziliky sv. Klementa.

Konštantín sa však už nikdy nevrátil na územie Veľkej Moravy. V Ríme ochorel, vstúpil do kláštora, prijal meno Cyril a zákratko tam 14. februára roku 869 zomrel. Pápež Hadrián II. dal Metodovi list pre slovianskych vladárov, ktorý obsahuje vyhovenie všetkým trom požiadavkám: Ustanove-

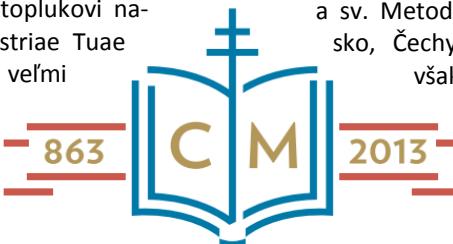
nie školy na čele s Metodom, vysvätenie slovenských učeníkov na rozličné stupne kniezstva a potvrdenie slovanskej bohoslužobnej reči. Tento dokument patrí k najdôležitejším v histórii Slovenska.

Metod sa však na Veľkú Moravu nedostal. Medzi Rastislavom a Nemcami sa totiž rozpútala vojna. Metod zostal v Blatnohrade u kniežaťa Kocela. Ten vyslal k pápežovi posolstvo so žiadosťou, aby ustanovil Metoda za biskupa v Panónii. Pápež vyhovel, Metod sa stal v roku 869 biskupom. Pápež ho vymenoval za arcibiskupa a pápežského legáta s právomocou pre slovanské národy.

Franským biskupom sa to nepáčilo, a tak sa stala neslýchaná vec: Metoda roku 870 uväznili vo Švábsku v kláštore, ktorý bol mimo ciest, a tak tam bol Metod akoby skrytý. Metod protestoval so slovami: „Keby to územie bolo vaše, hned' by som vám ho zanechal, ale je sv. Petra.“ Napriek všetkým prekážkam sa istému mníchovi podarilo poslať do Ríma posolstvo, ako sa veci majú. Pápež Hadrián II. dvakrát rázne zakročil, no nič nepomáhalo. Až jeho nástupca Ján VIII. roku 873 zakázal dvom biskupom vykonávať biskupský úrad a jedného si povolal do Ríma, aby sa zodpove-

dal. Všetci to oľutovali, Metod bol prepustený a v sprievode pápežského legáta prišiel na Veľkú Moravu. Legát ho uviedol do úradu arcibiskupa. Kde však presne sídlil, nevieme, pravdepodobné sa zdá miesto Hradište pri Mikulčiciach na Morave. Na Morave vtedy už vládol Svätopluk, ktorý bol dosť ovplyvnený nemeckým kňazom Vichingom. Toho navrhol za biskupa do Nitry. Metoda v Ríme obvinili, že neoprávnene používa slovanský jazyk pri bohoslužbách a v niektornej náukе nie je pravoverný. Metod musel do Ríma. Pápež sa presvedčil, že má pred sebou veľkého a svätého apoštola. Svätoplukovi napísal list – bulu Industriae Tuae (jún 880). V nej píše veľmi priaznivo voči Slovanom a Metodovi. Uznáva a potvrzuje ho za nielen panónskeho, ale aj moravského arcibiskupa. No zároveň aj vysvätil Vichinga za bisku-

1150. VÝROČIE PRÍCHODU SVÄTÝCH CYRILA A METODA

pa do Nitry. Aj keď mu prikázal poslušnosť Metodovi, Viching stále kul intrigy, dokonca falšoval pápežské listy. Metod komunikoval s Rímom, pápež mu stále dôveroval a priaznivo sa vyjadroval voči nemu. Metod Vichinga nakoniec poslal k Vislanom na misie (krakovské kniežatstvo). Potom sa naďalej snažil a vyvíjal veľké úsilie, aby prehĺbil kresťanskú vieru medzi Slovanmi. Mal vplyv aj na Čechov, Maďarov a Vislanov. Zachovala sa tradícia, ktorá hovorí o tom, že pokrstil české knieža Bořivoja a jeho manželku sv. Ľudmilu. Mohlo sa to stať v rokoch 874-878. Žitie Metodovo spomína, že Metod pokrstil aj knieža Vislanov v Poľsku.

V roku 882 sa vybral do svojej vlasti na

pozvanie byzantského cisára Bazila I. Ten ho prijal s veľkou radosťou a poctou. Metod však cítil, že mu ubúda síl. Chcel ešte dokončiť preklad Sv. písma do staroslovienčiny. Vybral si k tomu dvoch zo svojich žiakov a v priebehu ôsmich mesiacov toto veľké dielo dokončil. Zomrel vo veku sedemdesiat rokov 6. apríla 885. Tesne pred smrťou určil za svojho nástupcu Gorazda, jedného zo svojich učeníkov slovanského pôvodu. Miesto jeho smrti a hrobu bolo pravdepodobne hlavné mesto Veľkej Moravy, avšak nevieme určiť jeho polohu.

Sviatok sv. Cyrila pripadol na 14. februára a sv. Metoda na 6. apríla. Chorvátsko, Čechy, Morava a Slovensko však dostali povolenie sláviť pamiatku obidvoch naraz, a to 5. júla. 31. decembra 1980 vyhlásil pápež Ján Pavol II. solúnskych bratov sv. Cyrila a Metoda za spolupatrónov Európy. Ich sviatok u nás

sa stal slávnosťou. Uctievame si ich ako tých, ktorí stáli pri kultúrnom a náboženskom zdrode nášho národa. Ich vplyv – dedičstvo otcov, ako zvykneme hovorievať – cítí dodnes.

Aj v týchto súvislostiach zostávajú svätí Cyril a Metod dodnes aktuálni. Preto si ich chceme sprítomniť ako živé a zrozumiteľné vzory aj v nadchádzajúcim Roku viery. Vzory aktuálne aj pred začiatkom rokovania Biskupskej synody o „novej evanjelizácii“, ktorú Svätý Otec Benedikt XVI. zvoláva na jeseň tohto roka. Svätý Otec si želá – ako to on sám doslova vyjadril –, aby Rok viery dal „nový impulz posaniu celej Cirkvi, aby viedla ľudí z púste, na ktorej sa často nachádzajú, na miesto života, k priateľstvu

s Kristom". Solúnski bratia sú naozaj žiariví vými vzormi novej evanjelizácie, sprievodcami z púste do života. Ich hluboká viera, ich osobná obetavosť, ich vzdelenosť a komunikačná tvorivosť sú spolu s úctou voči rímskemu biskupovi podnetné aj pre dnešného moderného človeka, ktorý sa rozhol dol angažovať za budovanie Kristovho kráľovstva na zemi.

Trnavská arcidiecéza Vás srdečne pozýva na oficiálne otvorenie Roku sv. Cyrila a Metoda v stredu 4. júla, v Katedrále sv. Jána Krstiteľa Trnavy, 10:00 – 17:00 kedy bude aj vydanie pamätnej medaile. Ukončenie roka bude 23. decembra 2013.

-net-

...čítanie na pokračovanie /4/.....

Božia marináda

Obetovanie Bohu

Čo je ďalšia prísada Bozej marinády? Obetovanie. Môže chutiť trpko, možno budete prelievať slzy ako pri krájaní cibule. Možno si pamäťate, že som a narodila a vyrastala v San Diegu, ktoré je posledným pobrežným mestom na hraniciach Kalifornie s Mexikom. To znamená, že mám veľmi rada slnko, oceán a pláž. No dvadsaťtri rokov som, žila v Ohiu – to znamená nijaký oceán, nijaká pláž a od novembra do apríla žiadne teplo. Bermudy a však vyhrievajú v teplých slnečných lúnoch Atlantického oceánu. Pred niekoľkými rokmi som dostala pozvanie viest' a Bermudách duchovnú obnovu pre ženy. Viete si predstaviť, aká som bola šťastná! „Fiat, nech a mi stane podľa tvojho slova!“ zvýskla som. Lenže v emailovej komunikácii došlo k neprijemnému zvratu. Organizátori obnovy ma jedného dňa informovali, že mi dajú vedieť, či ešte majú o mňa záujem. Čo myslíte, že som potom robila? Cvičila sa v nelipnutí. Musela som si opakovať, že cestovať na Bermudy by bola veľká radosť, ale veľká radosť, ale veľká radosť bude, aj keď zostanem doma. No v skutočnosti som vôbec neskákala od radosti, keď mi zrušili cestu, a necítila som ani najmenší nadhľad. So „stratou“ Bermúd som sa jednoducho nevedela vyrovnať. Hnevala som sa na Boha- nechápala som, načo mi ich dávala, keď mi ich vzápäť vzal. Mala som dojem, že sa so mnou zahráva. Načo mi ich vôbec ponúkal, nie?

Katrina J. Zeno – nezávislá spisovateľka, autorka mnohých článkov a kníh, ktoré sa v Amerike stali bestsellermi. Katrina je jednou zo svetových prednášateľov na medzinárodných konferenciach na tému Teológia tela Jána Pavla II., z ktorej získala bakalársky titul v odbore Teológia na Františkánskej univerzite v USA.

PRÍRODA – KRÁSNY Boží CHRÁM

Bol 9. jún 2012. Sobota. Výnimočná príroda a nádherné počasie. Všetko vyvolávalo úsmev, dobrú náladu i duchovné vnímanie. Strelili sme sa na jednom krásnom mieste v kremnických horách, nad obcou Riečka. Tu sa príroda premenila na chrám. Šum stromov, spev vtákov a ľudské hlasy vytvorili neopakovateľnú atmosféru, v ktorej sme slávili bohoslužbu. Svätú omšu v tomto Božom chráme celebroval správca farnosti vdp. Radoslav Bujdoš spolu s gréckokatolíckym kňazom o. Jozefom Voskárom a našim bratom Matejom.

Po sv. omši členovia výboru Urbárskeho spoločenstva v Riečke a miestne združenie poľovníkov, ponúkli všetkým prítomným chutný guláš (dokonca z dvoch druhov „zdiveného“ mäsa) spolu so sladkými pokušeniami v podoobe rôznych koláčikov. Stretnutie pokračovalo veselicou, ktorá sprevádzala harmoniky pána Hesku. Všetci sme sa mohli osviežiť vodou z horského prameňa. Nápis pri ňom prezádzal: „voda z prameňa bola vyvedená na svetlo Božie po 30 rokoch dňa 01.04.2010. Tento prameň preto dostal aj svoj názov „Prameň Pátra Mateja“, ktorý bol posvätený dňa 11.júna 2011“.

Zvyšok popoludňajších hodín sme vyplnili prechádzkou námestím mesta Banská Bystrica. Niektorým z tých, ktorí sa zúčastnili tohto podujatia sme položili otázku:

-T. S.-

Ako sa Vám páčilo stretnutie v Riečke, čo na Vás zanechalo najlepší dojem ?

Milujem tento kraj, prežil som v ňom 32 rokov. Poznám ho v zime i v lete, vždy som si tu vedel odpočinúť. Som rád, že krásu tohto kraja mali možnosť spoznať aj moji bratia a sestry z Červeníka aj z Ratkoviec. Bol som nadšený atmosférou, ktorá sa vytvorila už v autobuse, keď sme cestovali, potom pokračovala počas sv. omše a vyvrcholila zjednotením sa pri spoločnom stole, ale aj spoločných piesňach. Zmysel práce kňaza je vytvárať mosty. Mosty medzi Bohom a ľuďmi a medzi ľuďmi navzájom. Verím, že práve toto sme spoločne zažili.

-brat Matej-

Láska a porozumenie, ktoré vytváral dobrý Boh a snaha brata Mateja. Bol to most medzi Červeníkom a Riečkou. Atmosféra, ktorá prebiehala počas cesty v autobuse, príchod do Riečky a úprimné privítanie. Vyvrcholenie vo sv. omši .Božia horské príroda, ktorá sa ukázala v plnej paráde. Malá exkurzia po okolí, počas ktorej nás sprevádzali Riečania. Najhlbší dojem bol azda kostolík, v ktorom pôsobil náš brat Matej veľkú časť svojho života. A nedá sa za zabudnúť ani na miesto odpočinku, jeho drahých rodičov. Zhotovený hrob s krížom, vlastnými rukami. Po ceste domov pršalo, svietilo slnečko a sprevádzala nás prekrásna dúha. Bola som šťastná, že sme deň prežili v pokoji a splnili sa túžobne očakávania so stretnutia.

-p. kostolníčka-

V Riečke sa mi páčilo, bol som veľmi prekvapený, že nás príjemne privítali. Sv. omša v horskom a zdravom ovzduší bola balzamom, nielen na duchu, ale aj na tele. Hoci v obci žijú obyvatelia dvoch vierovyznaní, sú k sebe tolerantní, jeden druhého rešpektujú a žijú vo vzájomnom porozumení. Aj krátka prehliadka Banskej Bystrice obsiahlym výkladom iste prispela k rozšíreniu našich vedomostí o tomto meste. Cesta bola veselá, šťastlivu nás p. šofér—p. kostolník priviezol domov. Bol to deň prežitý v spoločnosti farníkov, ktorí nás k sebe zblížili. Som vďačný, že som mohol zažiť deň v tomto spoločenstve.

-p. Sobota-

Riečku sme prvýkrát ako rodina navštívili pred pár rokmi a tento kraj je pre nás malebný. Toto opäťovné stretnutie umocnené prívetivým počasím a ľuďmi, ktorí sa tu chceli

stretnúť zanechalo v nás len pocity srdečnosti. Dlhoročné pôsobenie brata Mateja v tejto obci bolo pre nás citelné na každom kroku v tom najlepšom smere, a preto mu aj za toto stretnutie vyslovujeme veľkú vďa-
ku. -rod. Hesková-

NOC KOSTOLOV

Chrám. V našej dedine je neprehľadnuteľný. Zvykli sme si naň. Na jeho majestátnosť. Výšku veže. Spev zvonov. Niektorí do neho chodia, iní chodia okolo neho..., ale vnímajú ho všetci. Prečo oňom píšem? Nás chrám mal svoj sviatok. Slávnostne pristrojený v podvečer 1. júna 2012 otvoril svoju bránu všetkým ľuďom dobrej vôle... Zapojil sa do európskeho projektu NOC KOSTOLOV.

O čom to môže byť? Otázka prebúdzala zvedavosť. V noci je všetko iné... Človek i veci....

Iste i výpoved' chrámu bude akási iná... Nemýlili sme sa... Noc kostolov v našom farskom Kostolíku obetovania Panny Márie v Červeníku svojou hĺbkou natrvalo zanechala svoju stopu v našich dušiach. Ponúkame reakcie niektorých zainteresovaných:

„Bolo to nádherné. Zažil som Božiu prítomnosť tak akosi inak... Vznikla zvláštna a krásna atmosféra bratstva medzi všetkými prítomnými. Aspoň tak sa mi to javilo. Možno by to mohol byť začiatok ešte krajších vzťahov medzi nami... Kto vie?“ „Iste za celou prípravou a programom je treba vidieť veľa skrytej námahy, ale stálo to za to. Boli sme prekvapení reakciami tých, ktorých sme oslovilí. Toľká radosť a ochota pomôcť nás až zaskočila...“

„Náš program, tak ako i v mnohých iných kostoloch, začínał hlaholom zvonov. Opona sa otvorila... Nielen opona na dverách nášho kostola v podobe veľkého bieleho závesu, ale i opona našich sŕdc... Plní nadšenia a očakávania sme všetci spoločne postupne vstupovali do kostola... Vysvetleným chrámom zazneli melódie v podaní našej krojovanej dychovej hudby „Verešvaranka“. Za-

krátko na to sme si mohli vypočuť myšlienky nášho brata Mateja, na tému Nie je dom ako dom. Snažil sa nám vysvetliť symboliku vnútornnej i vonkajšej architektúry katolíckeho kostola.“

„Akcia bola 1. júna. Kedže je tento deň dňom všetkých detí, zapojili sme i naše deti do programu. A tak sme si mohli „vychutnať“ v podaní ich nežných a jemných hláskov za hrst folklórnych melodií. Následne na to nasledovalo bábkové divadlo Tajomstvo soľnej ruže. Deti priam hltali posolstvo príbehu. Po skončení tohto vystúpenia bol každý účastník obdarovaný. Dostal do rúk malé vrecúško so soľou, ktoré má pripomínať, že ako jedlo bez soli nemá tú správnu chut', tak ani život bez Boha... Aj jemu niečo podstatné chýba...“

„Zaujala i miešaná spevácka skupina PO LETE. V jej podaní – v podaní našich „tetušiek a ujov“ a mnohých prítomných – sa múrmi nášho kostolíka ozývali nezabudnuteľné melódie. Známe

chrámové pesničky nás dostali „do varu“ a tak sme sa všetci spolu rozospievali.“

„Privítal som kvalitnú a kvalifikovanú historickú prednášku Doc. PhDr. Juraja Hladkého, PhD. Zaujal ma svojim „pohľadom späť“. Verím, že formou svojej prednášky nám všetkým pútavovo priblížil dejiny nášho chrámu.“

„Aby to nebolo len o počúvaní, ale aj o zapojení všetkých, čo boli prítomní, rozhodli sme sa spoločne – starí i mladí – objať náš chrám. Ved’ je to miesto zrodu našej lásky. Miesto našej jednoty. Ohnisko nie temnej noci, ale ohnisko nášho svetla.“

„Po tejto malej aktivite sme si vypočuli zamyslie o chlebe v našom živote: Chlieb ako každodenná modlitba. Chlieb ako potravina. Chlieb v podobe hostie, ktorý sa používa pri slúžení sv. omše a stáva sa pre nás duchovným pokrmom.“

„Áno, uvažovali sme nad témom Chlieb a MY. Bol to nádherný symbol!

V hĺbke tohto zamyslenia sme sa potom stíšili a ponorili do ticha Eucharistickej adorácie.“

„Ticho vystriedalo vystúpenie skupiny Heskovci + vokálno-inštrumentálneho zo-skupenia Mladí huslisti a hviezdičky. V ich podaní sme si vypočuli krátke pásmo hudby a slova.“

„Mňa okrem iného oslovili ešte aj naše herecké talenty, ktoré predvedli v zdramatizovanom čítaní stať O líške z Exupéryho Malého princa.“

„Náš niekoľkohodinový program noc kostolov nemohol byť ukončený dôstojnejšie, krajsie a správnejšie, ako svätou omšou. Prezité dojmy však z celého večera v nás znejú do dnes.“

„Je chvályhodné, že počas Noci kostolov okrem programu v kostole súčasne prebiehali aj iné atraktívne paralelné aktivity: napr. obhliadka veže, výstava šúpoliek, alebo výstava fotografií Tušenie svetla. Tá ostatná nás viedla k vnútornej citlivosti na SVETLO. Ako ho pocitujeme? Niekedy je skryté. Ono je, ale ho nevidíme. A vtedy vnímame svet čiernobielo a hmlisto. „Zlom“ nastáva až vstupom (či rozpoznáním?) Kristovho kríža „na scénu“. Až Láska hovoriaca z kríža mení náš pohľad. Náš pohľad začína „sfarebnievať“ a my sme schopní vidieť krásu a silu svetla v rôznych podobách...“

Všetko na slávu Božiu, jasaj celá Zem. Hrajte a spievajte na slávu jeho mena, vzdávajte mu chválu...

-T. S.-

SPRÁVNE SLOVO MÔŽE
BYŤ VEĽMI ÚČINNÉ, NO
NIJAKÉ SLOVO NIE JE TAK
ÚČINNÉ AKO MLČANIE V
PRAVEJ CHVÍLI. MARK TWAIN

Partnerstvo

HARMÓNIA DVOCH INŠPIRUJE

„AK CHCETE ZNIČIŤ NÁROD, ZNIČTE RODINU!“

Raz, keď som letel lietadlom, prihovoril som sa mužovi sediacemu vedľa mňa. Povedal mi, že sa práve modlí, teda že sa nemôžeme hneď rozprávať. Nadšene som mu odpovedal, že sa môžem pridať. Odpovedal mi: „To ľažko, to určite nebudec chcieť. Ja som satanista a v tejto chvíli sa so všetkými satanistami na svete modlíme za zničenie manželstiev a rodín.“ Hrklo vo mne. Stíchol som. Okrem iného mi došlo, aká musí byť rodina dôležitá v Božích očiach, keď ju chce diabol deštruovať.

Sú dve najväčšie svetové bojiská – Izrael a rodina. Izrael, hoci je dnes malým národом, si Boh raz a návždy vyvolil. Duchovným stredom je preto, lebo tam príde Kráľ ustavovať svoje kráľovstvo. Tam

očakávame Ježišov druhý príchod na Zem. Zatiaľ sa učíme chápať, čo Boh zamýšľa so svetom a takisto s rodinou, všeobecne i s každou konkrétnou. Politika, ekonomika, kultúra, vzdelávanie... všetky oblasti spoločnosti sú ovplyvnené rodinou – jej fungovaním či nefungovaním. To je príčina, prečo je rodina pod takým veľkým duchovným tlakom a útokom.

Základom rodiny je manželstvo. Kedy vzniká manželstvo? Keď si muž a žena vy-

menia sľuby – pred sebou, pred Bohom a pred svedkami. Teda nezačína sa sexuálnym vzťahom.

Rodina je najlepšie miesto na formovanie charakteru. Nie sú ním konferencie ani pracovisko, ani kvalitná literatúra. V knihe Genesis sú položené základy všetkého, čo chce Boh robiť. A z iných biblických kníh sa učíme, že sa máme stať podobnými Kristovi (Rim 8,28n). Pán nás vyzýva stávať sa svätými, nie šťastnými. Lebo koreň slova manželstvo v hebrejčine znamená posvätenie. Ak viedieme deti k šťastiu, viedieme

ich do pasce, v ktorej sa stratíme. Nemáme deti uspokojovať, ale viesť k svätosti.

Šťastie totiž nie je cieľ, ale ovocie, tak ako aj pokoj je ovocím života s Bohom. Cieľom

manželstva je byť svätí, nie šťastní. Pocit šťastia predsa potom automaticky prichádza.

Za tri hlavné kľúče pevného vzťahu považujem úprimnosť, otvorenosť a odpustenie. Preto občas večer položím manželke dve otázky, ak nájdem odvahu: Čo robím dobre? V čom sa mám zlepšiť? Teda neu kazujem na ňu prstom, v čom by mala ona rášť a meniť sa, ale pozriem sa do svojho srdca a potom verím, že aj Boh môže vo

mne konáť. A keď sme spolu na manželskom seminári či konferencii, malo by platiť pre obe strany, že idem počúvať prednášky či poučenia pre seba, nie pre neho/ňu, nech sa on/ona zamyslí, ale ja potrebujem robiť zmeny.

A moja manželka dodáva: „Ak je v rodine problém, muž sa utiahne a žena prepadne aktivite. Naše dobiedzanie do muža však viac uškodí. Potrebujeme dať mužom viac priestoru, nech sami začnú. Je lepšie niekedy držať sa v úzadí, modliť sa za muža a povzbudzovať ho. V rodičovstve to majú muži ľahšie, lebo starostlivosť o deti je prirodzenejšia ženám, muži do nej ľahšie vrastajú. Ženy sú lepidlo – vždy nájdú spôsoby, ako držať veci (i rodinu) pokope.“

Ak cítime, že čosi medzi nami manželmi nie je v poriadku, môžeme sa pýtať konkrétnie: čo nám chýba v manželstve? Možno máme pocit prázdnego skladu či obchodu. Bývajú obyčajne tri dôvody tejto prázdnnoty:

- I. nie sме napojení na Zdroj (Boha)
- II. máme nesprávne priority
- III. máme nevyriešené veci z minulosti.

Zdroj, z ktorého čerpám

Krízy v živote odskúšajú naše zdroje, z ktorých čerpáme silu. Skúsme sa pýtať seba samých: Robím veci z vieri alebo zo strachu? Čo ma poháňa? Čo je dôležité pre mňa – čo si myslia iní alebo pestovanie charakteru? Prežívam frustráciu? Kde strácam energiu a mám z toho aj združovné problémy? Vidím veľkosť svojich problémov alebo veľkosť Boha? V akej oblasti som vystavený/-á skúške charakteru? Aké náhradné zdroje mám? Ako trávim čas s Bohom? Inými slovami, ide o motiváciu, vplyv, energiu kontra vyšťavenie a komu pripisujem veľkosť. Západná kultúra nám vtláča zmýšľanie, že naša súkromná sféra nesúvisí s verejnou sférou, teda že našu vieri si máme ponechať doma a nepliesť ju do hlasovania napr. v politike a pod. Učí nás ďalej spoľiehať sa len na seba a vidieť vo výkone a výsledku cieľ. Nikdy nekonajte pod strachom, tlakom, frustráciou, doprajte si vždy aspoň trochu času na premyslenie, kym sa nedostaví pokoj, až potom sa rozhodnite či dajte vedieť svoj postoj.

Či je vaše manželstvo v kríze, rozpoznáte podľa troch základných znakov:

- jeden z vás dvoch sa lepšie cíti v spoločnosti niekoho iného
- vytratil sa sex z manželstva
- jeden rieši svoje osobné problémy radšej s niekým iným, nie s manželom

Ak chceme čosi riešiť, a krízu by sme mali riešiť, je dobré začať otvorenou diskusiou. Pomôcť môžu otázky: Aký je môj a jeho/jej jazyk lásky? Ako si napĺňame vzájomne potreby?

Kde sa cítim naplnený/-á a v ktorej oblasti nie?

Hlavu hore, v zápasoch sa veľa naučíme!

Priority

Boh má vo všetkom svoj poriadok. Ak nedodržiavame jeho hierarchiu, unavíme sa. Je pre nás dobré mať prax v poradí: 1. kráčanie s Bohom, 2. manželský partner, 3. deti, 4. práca, 5. služba v cirkvi...

Každý trávi svoj čas s Pánom inak a to je aj dobré. Budeme kreatívni, vzťah je čosi živé, premenlivé, vyvíja sa. Nemôže ísť o vzťah, ak nedávame vzájomne svoj čas a prirodzenosť. Boh dáva, kto nedáva, sme obyčajne my.

Venujme sa svojmu partnerovi a dávajme mu zažívať jeho pravé miesto, ktoré mu patrí. Lebo on má svoje potreby. Niektoré z nich mu naplní sám Boh, ale niektoré mu chce Boh naplniť nepriamo – cez ľudí, najmä cez partnera. K tým základným patria: pozornosť, náklonnosť, ocenenie, úcta, povzbudenie, prijatie, bezpečie. Ak ich nemáme napĺňané doma, hľadáme ich naplnenie inde, v mnohých únikoch. Najčastejšie únikové cesty sú:

- stiahnutie sa do PC hier, do kníh...

- boj, hnev

- predstieranie, že sme dokonalí, snaha byť super

- prispôsobenie sa všetkému, nikdy ne-poviem nie, čo je kamufláž

- kompenzácia: niečo si nahrádzam cez sexuálne fantázie, cez sentimentálne filmy, prejedanie, emocionálne naviazanie sa na iných, prílišné hlboké spojenie s opačným pohlavím mimo manželstvo, čo vytvára puto a priestor na všeličo ďalšie, porno...

- popretie svojich potrieb a reality

Niekedy je problém len v tom, že niekto nedokáže komunikovať svoju potrebu partnerovi alebo ju ani nedokáže pomenovať, či sám u seba rozpoznať. V tomto vie pomôcť odborník alebo len kamarát či ľudia zo spoločenstva.

Ak sa vyskytne v manželstve problém, niektorí sa obrátia k deťom, aby naplnili ich potreby. Deje sa to sice podvedome, ale je to absolútne nesprávne, lebo deťom týmto niečo berú. Navonok to môže vyzeráť nevinne. Rodičia, nesnažte sa realizovať svoje sny cez svoje deti! Inak ich zviažete. Našou úlohou je rozpoznať ich dary, Boží plán s ich životmi a pomôcť im ho realizovať. Klúčom vyváženej výchovy je manželstvo. Ak príde za mnou rodič, že niečo nefunguje v jeho vzťahu s dieťaťom, najprv sa pozriem na vzťah medzi manželmi.

K zdravým prioritám patrí aj zdravý vzťah s rodičmi a so svokrovčami a tiež vnútorné odpútanie sa od nich pred svadobou. Matky nemajú určovať smer novej mladej rodinky. Avšak existuje veľmi úzka súvislosť medzi požehnaním a úctou k rodičom. K uvol-

neniu rodín i jednotlivcov a k slobode ducha treba ctiť si rodičov. Píše to Pavol do Efezu v 6. kapitole. Môžeme si to ilustrovať na hode lopty o stenu – vráti sa k nám, buchne nás. Takto fungujú veci aj duchovne – ako sa správam k rodičom, tak sa mi to vráti do mojej novej rodiny. Nebude sa mi daríť v živote, ak nemám úctu k rodičom. Čo zasejem, to zožnem. A toto platí ako v zlom, tak aj v dobrom. Ale pozor, úcta a poslušnosť sú dve rozdielne veci. Vďačnosť, rešpekt, úcta, odpustenie, to áno, ale nechať si riadiť rodičmi svoju rodinu, to už nie. Téma aký mám vzťah k rodičom a svokrovcom je užitočná na osobné

rozjímanie. Ak napravíme náš vzťah k predošlým generáciám, Boh môže napraviť a uzdraviť náš život. Každá ďalšia generácia má stať na pleciach tej predošej. Diabol rád útočí na celé generácie. Ale my s nimi môžeme nadviazať zdravý vzťah cez Božiu lásku.

Zamerajme sa na potenciál, ktorý v partnerovi a deťoch vidíme, nie na problémy, ktoré sú tiež viditeľné. Sú ľudia, ktorí majú frustráciu ako základný životný postoj. Akú hodnotu pripíšeme človeku, takým sa pravdepodobne aj stane. Treba na ľudí hľadieť s vierou.

-www.miriam.sk-

AK CHCETE ZISTIŤ :

...čo znamená jeden rok, spýtajte sa študenta, ktorý prepadol pri záverečnej skúške.

... čo znamená jeden mesiac, spýtajte sa matky, ktorej sa narodilo dieťa o mesiac skôr. ... čo znamená jeden týždeň, spýtajte sa redaktora týž denníka.

... čo znamená jeden deň, spýtajte sa človeka, ktorý leží pripútaný na lôžko v poslednom štádiu rakoviny.

... čo znamená jedna minúta, spýtajte sa niekoho, komu ušiel vlak, autobus alebo lietadlo.

... čo znamená jedna sekunda, spýtajte sa niekoho, kto prežil autonehodu.

... čo znamená jedna milisekunda, spýtajte sa víťaza zlatej medaily na olympijských hrách. Čas na nikoho nečaká.

Preto prežívajme naplno každý okamih svojho života.

-Brána-

**NIČ NIE JE TAK ZLÉ AKO SA ZDÁ, KEĎ TO ZDIEĽAŠ S BOHOM.
STOJ PEVNE VO VIERE A VŠETKO BUDE ÚŽASNÉ. BUDEŠ SA I V
ŤAŽKOSTIACH V SRDCI RADOVAŤ, LEBO TO BUDE OD BOHA!**

Kam chodia cez prázdniny obyvatelia Svätej zeme

Blížia sa prázdniny, a preto spoločne pouvažujme, kde naši „starší bratia“ (ako ich nazval Svätý Otec Ján Pavol II.) relaxujú počas voľných dní.

Izrael bohatý aj na nádherné prírodné rezervácie. A o tom, že sa skutočne nemajú za čo hanbiť, svedčia tieto čísla: oficiálne na území Izraela existuje 311 chránených území a 160 prírodných rezervácií na ploche 1000 km². Dost, nie? A to sa o všetky príkladne starajú.

Jedna strana vyhradená cestovaniu po Svätej zemi nám skutočne nebude stačiť. Ale nebojte sa! Nebudem o nich písat celý rok. Zavedieme vás do oblasti pri Mŕtvom mori, kde sa schovával kráľ Dávid pred Šaulom, ktorý ho chcel zabíť. Bude to prírodná rezervácia En Gedi – prameň kozliatka či gazely.

En Gedi sa nachádza na pobreží Mŕtveho mora asi 35 km južne od Qumránu a asi 17 km severne od Massady. Patrí k najviac navštevovaným rezerváciám (pol milióna návštěvníkov ročne). Má špecifickú klímu, flóru a faunu. Zo vzácnejších zvierat tu žijú napr. kozorožce, leopardy, šakaly. V En Gedi sú dve riečiská, oáza, vodopády, liečivý siričitý prameň s kúpeľmi, pláže či škola v prírode.

Na tomto mieste unikal Dávid pred kráľom Šaulom (1 Sam 23,26-28), preto riečisko nazvali Nahal David. Tu mohol zabíť Šaula, ale neurobil tak, lebo nechcel siahnúť na Pánovho pomazaného (1 Sam 24,1-8). Obraz oázy poslúžil kráľovi Šalamúnovi v zbierke Pieseň piesní ako symbol krásy.

Ked" sa chcete dostať k Dávidovmu prameňu, vymeňte relax pri Mŕtvom mori, staňte sa na chvíľu Dávidom a „utekajte“ po jeho stopách. Horúca púšť vás po 2 km priviedie k riečisku, odkiaľ vedie polhodinový strmý výstup krutou púšťou. Neodmysliteľnou súčasťou pochodu je horúce slnko, suché hnedé hory, od ktorých sa odráža „spev“ krkavcov, krúžiacich nad hlavami. Je až neuveriteľné, že zrazu sa pred vami objaví oáza s nádhernou zeleňou, príjemným chladom a prírodným bazénom, tzv. Dávidovou studňou. Tu neodolá nejeden pútnik skončiť aj v šatách.

Cestou späť môžete objaviť čistý prameň, kde sa okrem gaziel napije s istou dávkou odvahy aj smädný pútnik. Veď práve z tohto prameňa plnia flaše do celého Izraela.

Hoci nás pravdepodobne čaká veľmi horúce leto, nech naším prameňom ostáva živý Kristus, ktorý neovlaží len naše telo, ale predovšetkým smädné duše, ako sa spieva v jednej z piesní: „Pane, smädní sme po Tebe...“

Prajeme Vám krásne prežitie dovoleniek, oddych na tele i duši. A najmä - „nech slnko svieti, kde si ty!“

-Bartolomej-

VYSVÄTENÍ PRE SLUŽBU

Jednoduchá i náročná. Možno tichá, ale pritom veľmi výrečná. Nevyhnutná i dobrovoľná. Každodenná i vznešená. Prejavovaná s láskou či ochotne prijímaná. Tieto a mnohé ďalšie prílastky má **SLUŽBA**. Je k nej povolaný každý kresťan. Zvláštnym spôsobom sú k službe povolaní knazia. Knaz... čo všetko príde človekovi na rozum, keď počuje toto slovo. Koľko otázok sa vynorí v mysli človeka, keď uvažuje nad poslaním knazia v dnešnej dobe, ktorá prahne po láske, pravde a priatí ako možno nikdy predtým?

Čo je vlastne zmyslom života knazia? Tu medzi nami ľuďmi veriacimi i neveriacimi, ľuďmi slabými, potkýajúc mi sa, padajúcimi a znova vstávajúcimi, ale i takými, čo zostávajú ležať na zemi, lebo často nemajú síl znova vstať.

Dá sa to vôbec nejako vystihnúť slovami? Čo všetko prežíva chlapec, mladík a nakoniec mladý muž, ktorý sa rozhodne povedať definitívne „áno“ na tak osobné a nástojčivé volanie zo strany Boha?

Vie vôbec mladý muž, budúci knaz, do čoho vlastne ide?

Takéto alebo možno podobné otázky si človek položí, keď počuje slovo knaz. Čo sa na túto tému hovorí v Katechizme katolíckej cirkvi?

Posvätný stav je sviatosť, vďaka ktorej sa poslanie, ktoré Kristus zveril svojim apoštolom nadalej vykonáva v Cirkvi až do konca čias. Je to teda sviatosť apoštolskej služby.

Ako každú milosť, aj túto sviatosť možno prijať iba ako nezaslužený dar. Zahŕňa tri stupne:

služba	diakona	-	diakonát
služba	knazia	-	presbyterát
služba	biskupa	-	episkopát

Sviatosť knazstva osobitnou milosťou Duha Svätého pripodobňuje svätenca Kristovi, aby bol Kristovým nástrojom pre službu v Cirkvi. Vysviackou dostáva schopnosť konať ako zástupca Krista, hlavy Cirkvi, v jeho trójitiom poslaní knaza, proroka a kráľa. Tak ako pri krste aj pri birmovaní táto účasť

na Kristovom poslaní sa dáva raz navždy. Aj sviatosť posvätného stavu udeľuje nemazateľný duchovný znak a nemožno ju opakovať, ani udeliť iba na istý čas. Povolenie a poslanie, ktoré dostal muž v deň svojej vysviacky, ho poznačujú natrvalo. Vkladanie rúk biskupa spolu s konsekračnou modlitbou tvorí viditeľný znak tejto vysviacky.

Cirkev udeľuje sviatosť posvätného stavu iba pokrsteným mužom, ktorých schopnosti, potrebné na vykonávanie posvätnej služby, boli náležite uznané. Zodpovednosť a právo

povolať niekoho, aby prijal stupne posvätného stavu, patrí cirkevnnej vrchnosti. V Latinskej cirkvi sa sviatosť posvätného stavu v stupni knazov (presbyterát) udeľuje len kandidátom, ktorí sú ochotní slobodne prijať celibát a verejne osvedčia svoju vôľu zachovávať ho z lásky k Božiemu kráľovstvu a k službe ľuďom.

Udeľovať sviatosť posvätného stavu v jeho troch stupňoch patrí biskupom.

Sväty farár z Arsu Ján Mária Vianney hovorí: „Kňaz pokračuje v diele vykúpenia na zemi... Keby sme tu na zemi dobre pochopili, kým je kňaz, umreli by sme nie od údruvu, ale od lásky.“

Túto sviatost kňazstva, okrem iných, prijal dňa 16.júna 2012 v Trnave v katedrále sv. Jána Krstiteľa Martin Klement. Martin Klement nar. 6. novembra 1985 v Trnave, syn Milana a Márie rod. Lukačovičovej.

Svoju primičnú omšu 23.júna v Bazilike sv.Mikuláša. Táto svätá omša začala úctou k Trnavskej Panne Márii a to modlitbami v kaplnke. Na začiatku homilie si vdp. Pavol Zemko, rímskokatolícky kňaz, trnavský biskupský vikár, kládol hodnutie o prijati do kňazského semináru otázku KTO TO JE MARTIN KLEMENT? Nie- kto si ho pamäta s cigaretou v ruke, nieko- mu sa vybaví so svojou neprehliadnuteľnou ofinkou...ale Kto to je teraz? No predsa aj stalo....

Kristov Kňaz. Páčilo sa mu Martinove vyjadrenie v Bohosloveckom časopise, že čo by

odkázal ďalším nastupujúcim bohoslovcom, odpovedal: Prajem im aby boli „normálni“ = svätí. Na konci tejto primičnej omši Martin okrem ďakovaní, rodičom, dvom sestrám –

Majke a Gabike, krstným rodičom, starým rodičom, prababke... ale najviac podčakoval práve kazateľovi Pavlovi Zemkovi. Svoje ďakovanie začal príbehom: Prihlásil som sa do kňazského semináru v Bratislave, kde ma neprijali. Jedného dňa mi zazvonil telefón, Martin chceš byť kňazom? Odpovedal som: Áno ale neprijali ma. Na druhom konci telefónu sa ozvalo, tak sa prichystaj prídem

pre Teba. A o pár mesiacov mi prišlo rozky kňaz, trnavský biskupský vikár, kládol hodnutie o prijati do kňazského semináru do Badína. A vtedy som si povedal: Ak raz Boh dá a budem kňazom, tento človek mi bude kázať na primičnej sv. omši.... a tak sa

a finkou.... a Kto to je teraz? No predsa aj stalo....

V budúcom číslo sa môžete tešiť na rozhovore

na rozhovore

-T. S.-

ZMRZLINOVÁ TORTA

300 ml mlieka, 100 g šľahačky v prášku, 1 ks vanilkového cukru, 3 lyžice kryštálového cukru, 150 g mletých piškót, 100 g čokolády na polevu, 3 ks vajec

Postup: Vyšľaháme práškovú šľahačku v mlieku a pridáme vanilkový cukor a žltky. Vyšľaháme bielky a pridáme cukor. Pridáme do šľahačky a zjednotíme. To je základný recept. Aby sme urobili tortu, do základného receptu pridáme mleté piškoty. Vylejeme do nádoby a položíme do zmrzovača. Potom si znova urobíme základný recept a pridáme ztopenú čokoládu. Vylejeme na prvú časť. Naposledy si urobíme základný recept a vylejeme ho na čokoládový. Povrch ozdobíme ľubovoľne šľahačkou. P.S.: namiesto piškot môžu byť mleté sušienky. Musí stáť min. 4-5 h v mrazeničke. Dobre je urobiť jeden deň vopred.

Pút'

„Niekoľko vstane jeden pri večeri a vyjde von a ide a ide a ide – lebo chrám stojí na východe,“ hovorí Rilke v básni, venovanej Rusku, ktorá v druhej časti jeho *Knihy hodín* rozpráva o putovaní. Chrámy na východe, vo Svätej zemi, v Palestíne, boli totiž prvé ciele kresťanských púti. Miesta, na ktorých sa podľa starých tradícií narodil Ježiš, kde kázal a robil zázraky, a miesta jeho utrpenia, smrti a vzükriesenia, boli veľmi skoro, po uznanií kresťanstva rímskym štátom, mnohými pútnikmi navštevované, a tak to zostało až doteraz.

Sredoveké križiacke ťaženia boli vojnovej výpravy za účelom, aby púte do Svätej zeme boli garantované aj v budúcnosti, a napriek všetkým škodám na evanjeliu, ktoré bolo

zachovali až podnes. Na pôde krypty, pod chrámom Narodenia v Betleheme, kruhový latinský nápis obrúbený striebornou hviezdou zvestuje, že tu sa z Márie Panny narodil Ježiš Kristus.

Neskôr stal sa aj Rím, ako miesto, kde účinkovali a boli umučení apoštoli Peter a Pavol, cieľom premnohých pútnikov. Od roku 1300, zvlášť v odstupe 50 alebo 25 rokov proklamované Sväté ruky, oživovali princíp putovania v Katolíckej cirkvi; nedávny Svätý rok 2000 bol Svätým rokom s množstvom pútnikov z celého sveta.

Tretím európskym centrom púti je od stredoveku severošpanielske mesto Santiago de Compostela, kde sa uctievajú relikvie svätého apoštola Jakuba staršieho. Nakoniec aj významné miesta uctievania Matky Kristovej volia si milióny pútnikov za svoj cieľ – Loreto v Taliansku, Čenstochova v Poľsku, Lurdy vo Francúzsku a Fatima v Portugalsku.

Vstať a na istý čas odísť zo svojho domu, to je pút. Slovo pút pôvodne znamená nie cestovať vozom, ale ísi nepohodlne, pešo. To sa aj mnohokrát zneužívalo. Zlodeji sa vydávali za pútnikov a škodili skutočným pútnikom. Také zlé mravy viedli k tomu, že v najväčnejšom duchovnom spise, v knižke Nasledovanie Krista možno čítať vetu: „Ktorí mnoho putujú, málokedy sa stávajú svätými.“

V posledných rokoch mnohí mladí ľudia objavili púte, aj vandrovanie pešo. Pút sa opäť stáva „pútnickým pešky“. Svetové stretnutia s pápežom a stretnutia s ekumenickou mníšskou komunitou v Taizé sa stali pútami veľkého štýlu. Pomáhajú ľuďom – veriacim či hľadajúcim – lepšie porozumieť, že človek svoje centrum nemá v sebe samom a že je odkázaný na transcedenci (čo je viac ako on). Pútnická ces-ta, ktorá robí každú pravú pút púťou, skrýva v sebe element námahy, a tak sa podobá ná-

s tým spojené, obsahovali v sebe aj samotný prvok putovania, púte. Z veľkých chrámov v Jeruzaleme a v Betleheme, ktoré boli vybudované v starokresťanskej dobe z poverenia cisára Konštantína alebo jeho matky Heleny, dva sa vo svojich základoch

mahe v náboženskom živote, ktorý tiež musí hľadať správny smer, musí sa pýtať na zmysel života a hľadať Boha. Takto, aj s námahou kráčania, tieto kroky prinášajú so sebou veľa radosti. Na ceste sa pútnik stretáva s ľudmi, objaví sväté znaky, preživa nanovo prírodu ako Boží dar.

Pútnik je na ceste k miestu, kde Boh pred časmi zvlášť zrozumiteľne hovoril. Na takom mieste, obrazne hovoriac, je nebo otvorené. Tu sa hranice otvárajú ľahšie a častejšie ako na inom mieste. To, čo obmedzuje telo a dušu, tak nezaťaže, odpadá, dejú sa zázraky. „Obdržal som zázračnú pomoc,“ môže pútnik čítať na mnohých votív-

nych tabuľkách v pútnických chránoch. Toto dojímavé vyjadrenie vďačnosti pohýna pútnika zdôveriť sa radikálne Bohu. A prosí aj svätých, ktorým je toto posvätné miesto zvlášť zverené, o vyslyšanie svojich prosieb, predovšetkým Matku Kristovu, ktorú Litánie loretánske odjakživa volajú Pomocnicou kresťanov a Potešením zarmútených. Mnohé prosby vo svojej konkrétnosti zostávajú nevyslyšané. Ale to najhlavnejšie, že člo-vek sa zmieri s Bohom, a skrže to aj so sebou a svetom, stáva sa na pútnickej ceste a na jej cieli zjavnejší. Modlitba preto aj vtedy nachádza svoje splnenie.

-Egon Kapellari-

ŽI...:

NEBESKÝ HOSPODÁR VIE, ŽE SME VZÁCNI

Často sa dnes ľudia pytajú, ako sa Boh môže pozerať na súčasný svet, na všetku biedu, tragédie, utrpenie... Nájdu sa aj takí, ktorí dokonca tvrdia, že je to dôkaz jeho neexistencie, lebo ak by existoval, nedovolil by to všetko.

Niektoré z týchto otázok rieši Pán Ježiš v dnešnom podobenstve o trpežlivom hospodárovi. Hovorí o človekovi, ktorý vie o kúkoli rastúcom v pšenici, no nedovolí ho zničiť. Netrhá ho a zakáže to aj svojim pomocníkom. Pritom dobre vie, že kúkoľ pšenici prekáža, pretože ju Oberá o vlahu a priestor. Napriek tomu čaká až do konca - do dňa žatvy. Prečo? Klasy sú veľmi vzácene, záleží mu na nich a preto nedovolí, aby sa omylem vytrhol alebo pošliapal čo i len jeden. Obraz o pšenici a kúkoli Ježiš predkladá svojim učeníkom, aby im vysvetlil aké je konanie Nebeského hospodára. Klasom je každý veriaci, ktorý musí ráť a dozrievať aj napriek tomu, že svet je poškodený zlom.

Táto Božia logika nám interpretuje, že Boh nekoná unáhlene, ale je trpežlivý. Tak ako sa stará o pšenicu, ktorá rastie spolu s kúkoľom, stará sa aj o každého jedného z nás. Sme jeho vzácnosťou a tomu zodpovedá aj dobro, ktoré je v nás a ktoré nás očakáva. Preto toto dobro prevyšuje všetko zlo rozosiate okolo nás.

-Brána-

LÁSKA JE VÝZVA, KTORÚ NÁM BOH USTAVIČNE OPAKUJE,
MOŽNO PRETO, ABY NÁS POVZBUDIL VZDOROVAŤ OSUDU...

JÁN PAVOL II.

Milujeme každého i seba.

2. Správne milujeme seba a každého človeka,
keď plníme Božiu vôľu.
- 2.
-

F: A ako to je "správne milovať?"

D: Ferko, nakreslím ti dve možnosti a ty z nich vyberieš, čo je správne.

Hádaj!

 Emil:

Emil pomohol s taškami deduškovi preto, aby mu za to dal 1€

Lojzko:

Lojzko umýva riady, aj keď mu to mamička nekázala.

Ten, ktorý urobil dobrý skutok, teda Lojzko.

Každým dobrým skutkom prinášame pre svet DOBRO a LÁSKU.

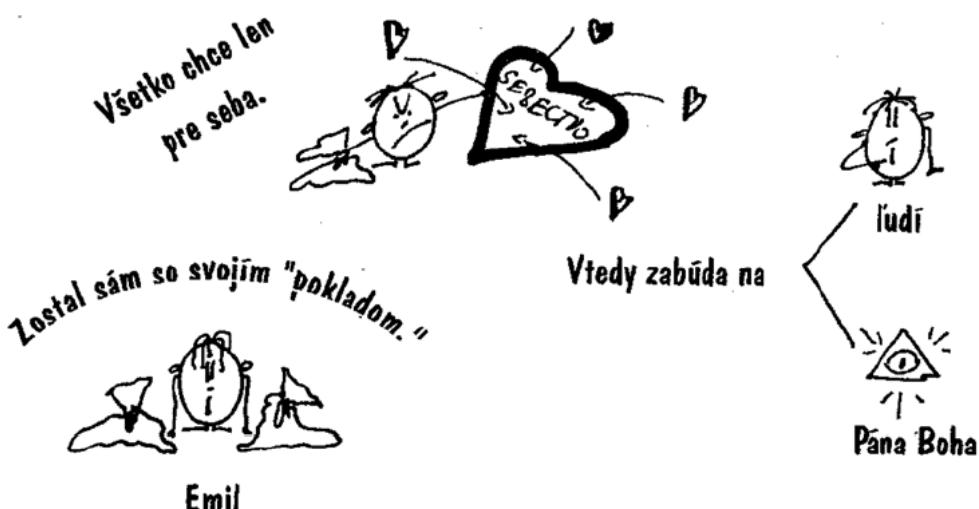
D: No ale ved' aj Emil urobil dobrý skutok.

F: Ale on chcel zaň odmenu už tu, na zemi a deduška využil. Robil to so zlým úmyslom. Niečo za niečo.

D: A Lojzko chcel "zadarmo" urobiť mamine radosť.

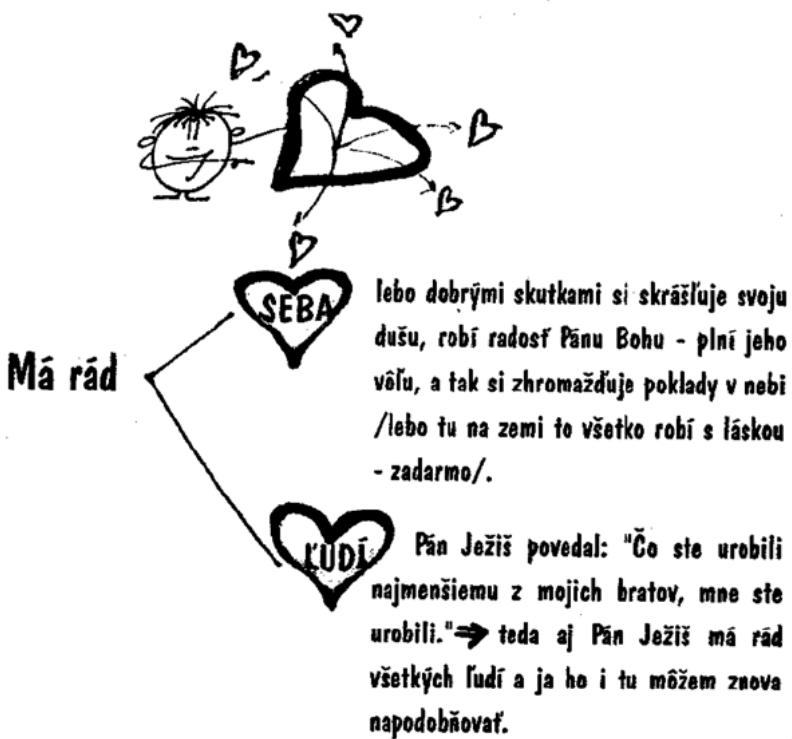

D: Emil: má tiež choré srdce na SEBECTVO.

Emil

D: Lojzko: jeho srdce žiari DOBROTOU a LÁSKOU.

Osemmerouka

V mesiaci júl (16.7.) je spomienka Preblahoslavenej Panny Márie Karmelskej. Karmelitánsky rád je známy veľkou úctou k Panne Márii. Členovia rádu sa volajú „.....“

Tajnička má 43 písmen a vyriešte ju po vyškrtnutí týchto slov:

ARCHA, BOH, BÓRKA(pútnické miesto), BRATSTVO, BREVIÁR, DAR, DECHTICE, DOMANIŽA, DUŠA, EDEN, ELIÁŠ(prorok, uňho má pôvod uctievanie P.M.Karmelskej), FLOS CARMELI, GABLOTOV, HABIT, HAŽLÍN, HNILEC, HONTIANSKE NEMCE, HORA, IZRAEL, KAPLNKA, KARMELITÁN, KARMELITÁNSKY RÁD, KONTEMPLÁCIA, KRÁSA, KVET, KVET KARMELU, LIEK, ĽUDIA, MEDAILÓNICK, MEDITÁCIA, MYSTICI, MÝTUS, OCHRANKYŇA, PANNA MÁRIA KARMELSKÁ, PÔST, PROSBY, PUSTOVNÍK, PÚŤ, RÁD, REHOĽNÉ RÚCHO, SCAPULA, SLÁVA, SPÁSA, STROPKOV, SVÄTENINA, SVÄTÝ BERTOLD(zakladateľ karmelitánov), SVÄTÝ ŠIMON STOCK (generálny predstavený karmelitánskej rehole), ŠKAPULIAR, TOPOĽČIANKY, TRSTENÁ, TULČÍK, ÚCTA, VEĽKÝ ŠARIŠ, VIERA, ZJAVENIE.

V	K	H	B	K	C	O	T	S	N	O	M	I	Š	Ý	T	Ä	V	S	R
A	O	V	E	Ľ	K	Ý	Š	A	R	I	Š	T	M	A	I	I	L	Á	D
B	V	K	E	P	A	S	Á	P	S	Á	K	R	L	E	E	Á	K	K	A
B	T	B	P	T	K	L	A	U	I	T	A	U	K	R	V	S	Í	V	R
I	S	R	R	O	A	K	T	L	I	A	P	H	A	A	L	O	N	E	S
L	T	E	O	P	R	Ý	E	B	L	A	U	A	R	E	V	H	V	T	E
E	A	V	S	Ô	M	T	A	I	C	Á	L	P	M	E	T	N	O	K	C
M	R	I	B	S	E	H	S	S	F	N	I	R	E	E	T	I	T	A	M
R	B	Á	Y	T	L	J	V	P	A	Y	A	E	L	A	R	L	S	R	E
A	A	R	K	A	I	Ä	N	Ñ	N	K	R	H	I	Z	S	E	U	M	N
C	Ž	I	S	R	T	Y	Y	A	A	N	V	O	T	J	T	C	P	E	E
S	I	I	C	E	Á	K	M	I	I	A	O	Ľ	Á	A	E	Á	R	L	K
O	I	Z	N	Á	N	S	R	D	C	I	T	N	N	V	N	P	I	U	S
L	E	I	R	A	T	Á	A	U	I	Č	L	É	S	E	Á	E	Ú	D	N
F	N	Z	R	A	M	I	H	Ľ	T	Ľ	O	R	K	N	K	E	Á	Ť	A
A	R	CH	A	A	E	O	D	O	S	O	B	Ú	Y	I	Í	R	D	T	I
R	O	Y	N	K	A	L	D	E	Y	P	A	CH	R	E	Č	L	C	E	T
K	I	N	Ó	L	I	A	D	E	M	O	G	O	Á	R	L	Ú	Ž	M	N
K	A	P	L	N	K	A	E	C	I	T	CH	E	D	D	U	Š	A	A	O
P	E	S	V	Ä	T	Ý	B	E	R	T	O	L	D	L	T	A	R	O	H

AKO SA ZLATO A STRIEBRO VÁŽIA
V PRIEZRAČNEJ VODE, DUŠE SA VÁŽIA
V MLČANÍ. VYSLOVENÉ SLOVÁ SA VÁŽIA IBA
VĎAKA TICHU, V KTOROM SÚ PONORENÉ.

VÝROKY DETÍ...

- ...vychádzajú z úprimnej a čistej rade na výrobu čokolády.
detskej logiky. Pozorovanie sveta 14. Obyvatelia Sardínie sa volajú sardinky.
dospelých a okolia formuje ich 15. Aby to bolo dobré, sestričky v nemocnici
predstavivosť a poskytuje vzácný musia byť sterilné.
materiál pre ich logické závery. Pár 16. Lekári vrvavia, že najhoršie sú smrteľné
takýchto postrehov detskej duše choroby.
vám ponúkame:
1. Radšej mám mamičkinu sestru 17. Keď sa mi narodil braček, dali ho do aku-
ako svoju. Mamičkina sestra je mo- 18. Motýľ je taký hmyz, ktorý patrí do čeľa-
jou tetou, ale moja je pre mňa ni- de helikoptérovitých.
čím.
2. Veľmi som sa zľakol, keď nám 19. Zoo je super miesto. Možno tam vidieť
mamička ochorela, lebo som mysel, že 20. Nie som pokrstený, ale zaočkovaný som.
otec nám bude variť.
3. Na mamičky sa nezvykne kričať, ony sú 21. Životná poistka sú také peniaze, ktoré
osožné.
4. Keď dvaja ľudia sa zaľúbia do seba a pr- 22. Neviem koľko mám rokov, lebo sa to
výkrát sa pobozkajú, ihneď sa zrútia a ani 23. Výživné je plat detí, keď sa ocko odsťa-
nevstanú aspoň hodinu, ale možno aj dlh- huje z domu.
šie.
5. Sestra zase ukončila ročník so samými 24. Adopcia dieťaťa je oveľa lepšia možnosť
jednotkami. Stavme sa, že to robí voči mne ako pôrod. Rodičia si sami môžu vybrať die-
naschvál.
6. Babička je tlstá preto, lebo je plná lásky.
7. Tak by som rada chcela ešte bračeka, ale 25. Pápež býva vo Vákuume.
mama stále používa tampón...
8. Čím je človek starší, tým sú jeho zuby 26. Každá ryba vyrába ikry, ruské ryby aj
miedrahšie.
9. Keď babku bolia zuby, jednoducho ich dá 27. Kravy nesmú rýchlo behať, aby im mlie-
do pohára.
10. Raz som bola tak chorá, že som mala 40 28. Muži u nás sa môžu zosobásiť iba s jed-
-kilovú horúčku.
11. Ja už nemám babičku zasadili sme ju v nou ženou. Tomu sa hovorí monotónia.
cintoríne.
12. Mamičky sa tiež musia páť, aby z ich 29. Nechápem, prečo sa mamka hnevá, že
cicíkov tieklo mlieko.
30. Polostrov je taký ostrov, ktorý úplne
13. Švajčiarske kravy využívajú v prvom nedokončili.
druhý svet. Teraz už aj ja budem -Veča-

Pomôžete nám stavať DOM NÁŠHO SPOLOČENSTVA? ĎAKUJEME

Názov účtu: Rímskokatolícka Cirkev Farnosť Červeník, č.ú.: 20297905/6500